

- 1) Artykuły 56 i 58 WE nie sprzeciwiają się regulacji, na podstawie której Państwo Członkowskie odmawia podatnikom nierezydentom, którzy posiadają zasadniczą część swojego majątku w państwie, którego są rezydentami, możliwości skorzystania z odliczeń przyznanych podatnikom rezydentom.
- 2) Artykuły 56 i 58 WE nie sprzeciwiają się temu, aby zasada przewidziana przez konwencje dwustronną zmierzającą do zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, taka jak ta rozpatrywana w postępowaniu przed sądem krajowym, w takiej sytuacji i okolicznościach, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, nie była rozciągana na rezydentów Państwa Członkowskiego niebędącego stroną tej konwencji.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 września 2005 r.

w sprawie C-495/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden): **Intermodal Transports BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën** (¹)

(Wspólna Taryfa Celna — Pozycje taryfowe — Klasyfikacja w Nomenklaturze Scalonej — Pozycja 8709 — Ciągnik „Magnum ET120 Terminal Tractor” — Artykuł 234 WE — Obowiązek sądu krajowego do zadania pytania prejudycjalnego — Przesłanki — Wiążąca informacja taryfowa wydana na rzecz osoby trzeciej przez organy celne innego Państwa Członkowskiego dotycząca pojazdu podobnego)

(2005/C 271/09)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-495/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) postanowieniem z dnia 21 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 listopada 2003 r., w postępowaniu **Intermodal Transports BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, K. Schiemann (sprawozdawca), E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuł 234 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że gdy w ramach sporu zawisłego przed sądem krajowym w przed-

miocie klasyfikacji taryfowej określonego towaru przedłożona zostanie wiążąca informacja taryfowa odnosząca się do towaru podobnego, wydana przez organy celne innego Państwa Członkowskiego na rzecz osoby trzeciej względem tego sporu i sąd ten uzna, że klasyfikacja taryfowa zawarta w tej informacji jest błędna, to te dwie okoliczności:

- nie mogą skutkować powstaniem zobowiązania sądu, którego orzeczenia podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, do skierowania do Trybunału pytań o interpretację;
- nie mogą, same w sobie, automatycznie skutkować powstaniem zobowiązania sądu, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, do skierowania do Trybunału pytań o interpretację.

Jednakże sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, ma obowiązek, w przypadku zaistnienia pytania dotyczącego prawa wspólnotowego, zwrócić się do Trybunału z pytaniem prejudycjalnym, chyba że stwierdzi, że pytanie to nie jest istotne lub że Trybunał dokonał już wykładni danego przepisu wspólnotowego, lub że prawidłowe zastosowanie prawa wspólnotowego jest tak oczywiste, że brak jest co do tego jakichkolwiek racjonalnych wątpliwości. Ocena zaistnienia takiej możliwości powinna zostać dokonana przy uwzględnieniu charakterystyki prawa wspólnotowego, szczególnych trudności przy jego interpretacji i ryzyka wystąpienia różnic w orzecznictwie wewnątrz Wspólnoty. W tym zakresie istnienie wskazanej wiążącej informacji taryfowej powinno skłonić sąd do zachowania szczególnej uwagi przy dokonywaniu oceny dotyczącej ewentualnego braku racjonalnych wątpliwości co do prawidłowego stosowania Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2261/98 z dnia 26 października 1998 r., mając na uwadze w szczególności trzy elementy oceny wskazane powyżej.

2. Pozycja 8709 Nomenklatury Scalonej powinna być interpretowana w ten sposób, że nie obejmuje ona pojazdu wyposażonego w silnik Diesla o mocy 132 kW przy 2 500 obrotach na minutę oraz w automatyczną skrzynię biegów z czterema biegami do przodu i jednym biegiem wstecznym, posiadającego zamkniętą kabinę oraz podnoszoną platformę o możliwej wysokości 60 cm, charakteryzującego się maksymalnym ciężarem ładunku wynoszącym 32 000 kg, bardzo małym promieniem skrętu i przeznaczonym do holowania naczep w obszarach i budynkach przemysłowych. Taki pojazd nie jest bowiem ani pojazdem mechanicznym używanym do przewozu towarów, ani ciągnikiem typu stosowanego na peronach kolejowych w rozumieniu wskazanej pozycji.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.01.2004